

ESTAPE RESPON

Visca l'acord!

—Quina opinió teniu del pacte per la competitivitat de l'economia catalana que han signat sindicats, patronals i Govern?

—Tinc una esperança inicial perquè he analitzat les posicions, especialment dels sindicats. Crec que els sindicats tenen una tasca fonamental que és impedir, obstaculitzar i posar fi a la tràgica taxa de mortalitat de les empreses d'aquest país, especialment en el sector de la construcció. He de dir que després d'esmerçar tots els esforços en aquest objectiu fonamental ha d'afegir-s'hi el de la competitivitat. Vida i treball rendible són l'objectiu en aquest moment. Visca l'acord!

—Considereu que l'anàlisi de les mancances i les solucions que han donat és encertat?

—A mi em sembla que sí pel que jo recordo, especialment dels anys seixanta i setanta, quan vaig ser assessor econòmic d'unes quantes empreses mitjanes i grans del Principat.

—Quin és, al vostre entendre, el problema principal que té actualment l'economia catalana?

—La confiança en el futur i la falta de resultats tangibles per a la gent que treballa.

—El fet que s'hagi trobat la unanimitat sobre els objectius i les mesures concretes a posar en solfa, creieu que ja és un avenç important?

—Podem assegurar que sí.

—El col·lapse d'algunes infraestructures, tant de transport com de telecomunicacions i energia, pot estar afectant la competitivitat de moltes empreses?

—Segur, és un factor molt negatiu.

—Quin és el responsable d'aquesta saturació, algunes empreses de subministraments, les administracions?

—Hi ha una mancança de posar tots els esforços en la lluita per conquerir un país millor.

—El pacte inclou la construcció de 500 quilòmetres d'autovies en aquesta legislatura. Trobeu que és un objectiu realista, tenint en compte que una part l'haurà de finançar l'estat?

—Si no confiem en una actitud decidida i que es pugui tocar a curt termini de l'estat, la resta seran utopies.

—Aquest acord preveu la creació d'una xarxa de centres tecnològics que serveixin per transferir coneixement als principals sectors industrials. Us sembla que és una bona opció?

—És absolutament imprescindible.

—Els empresaris posen molt èmfasi en el fet que cal invertir més diners en ensenyament. Sou del mateix parer?

—Jo ho he cregut sempre. I encara que sigui vanitós, voldria recordar el meu discurs de l'any 1982 sobre la transcendència de les inversions en capital humà per al desenvolupament econòmic. I potser val la pena, perquè hem de recordar coses per no cometre nous errors. Aleshores jo vaig ser blasmat i titllat com a persona sense "sentiments" per parlar del capital humà.

—Creieu que el sistema educatiu, tant el primari com el secundari, està prou ben adaptat a les necessitats socials d'avui?

—Crec que no. I aquest és un front on s'haurà de lluitar i que s'haurà de corregir, sobretot una vegada es deixi ja enrere aquest empenyador debat sobre el paper de l'assignatura de religió a l'ensenyament i les avaluacions.

—Un dels dèficits sembla que és l'aprenentatge d'idiomes. Creieu que posant més recursos es pot solucionar?

—Crec que en aquests moments, al Principat, tots els pares, deixant de banda el seu nivell de renda i, per tant, comptant amb una oferta apta del sector d'ensenyament (estat, comunitats autònomes i municipis), haurien de buscar un horitzó on els nostres joves, abans de complir els setze anys, disposin d'un domini correcte de català, castellà i anglès.

—Creieu que hi ha prou garanties perquè el contingut d'aquest gran pacte no quedi en paper mullat?

—En aquest moment hi ha un actiu molt important que és l'esperança.

Toni Cañis

El que Havel no diu

Entenc que a Vaclav Havel, que tant va patir ser dissident sota el comunisme, l'indigni que la Unió Europea aixequi les sancions contra Cuba. Sobretot perquè el respir per a Castro pot ser l'ofegament per als opositors que fins ara s'havien beneficiat de la congelació dels engranatges diplomàtics.

Dono suport al dramaturg dissident i expresident txec pel que diu, però no puc evitar discrepar pel que es guarda: per què Havel no denuncia amb el mateix coratge l'"enamoramant" comercial occidental amb una Xina on la *nomenklatura* comunista, devota dels ritmes neoliberals i en fase d'oligarquització, no para de perseguir demòcrates?, perquè ni Havel ni cap mandatari occidental no han gosat honorar la memòria de Zhao Ziyang, l'antic secretari general xinès mort fa unes setmanes, caigut en desgràcia el juny del 1989 perquè va donar la cara pels revoltats de Tiananmen? Sembla que Havel no vulgui saber res de com es trinxen els drets humans a la Xina. I en això coincideix amb la nova secretària d'Estat dels EUA, Condoleezza Rice, acusadora als quatre vents dels perills provinents de l'Iran, Corea del Nord, Zimbabue, Birmània i Cuba, és clar, però que n'ha estat prou d'incloure el gegant asiàtic en la llista de tiranies.

Em sap greu, sí, dissentir de Havel. Però més me'n sap que el valent home de Praga, potser obsessionat per les maldats del comunisme soviètic, sempre s'hagi resignat a veure com un mal menor les del capitalisme salvatge. Fins i tot les maldats que es disfressen amb banderes roges.

Llibert Ferri

llibertferri@telefonica.net

INTERIORS

